

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 1527—28; Betænkningen i Tillæg B, Sp. 59—60.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets eneste Paragraf fattes under Forhandling.

Ordføreren (Tutein): Naar Forslaget af Udvalget enstemmig uden nogen Motivering er indstillet til uforandret Vedtagelse, saa ligger det selvfølgelig deri, at Udvalget slutter sig til de Motiver, der have ledsaget Forslaget, og indstiller det til Vedtagelse i Henhold til disse.

Jeg ønsker dog, inden vi gaa videre i denne Sag, at oplyse ærede Medlemmer, som muligvis ikke have fulgt saa ganske nøje med i denne Sag, om, at endstønt Forslaget gaar ud paa en Forøgelse af Bestillingsmændenes Antal og altsaa en forhøjet Gage under denne Institution, saa medfører denne hele Organisation, som vi her ere gaaede ind paa, dog en Besparelse; denne Lov om Tilsyn med Maskiner er vist nok et meget enestaaende Tilfælde, idet altsaa en Lov, som ordner en Administration, ogsaa medfører en Besparelse for Statskassen. Det vil ses af Statsregnskaberne, at de Prøver paa Dampkedler, som bleve afholdte i Henhold til Loven af 24de Marts 1875, i de første Aar kostede lidt over 8,000 Kr.; men Følgen af, at Antallet af Maskiner og Kedler steg saa betydeligt, var, at Statens Bekostning ved Lovens Udførelse — som jo bestod i, at den skulde betale et vist Beløb af, hvad hver Kedels Undersøgelse kostede — steg nøjagtig i samme Forhold som Kedlernes Antal, og i Løbet af 14 Aar steg Udgifterne til disse Prøver af Dampkedler fra lidt over 8,000 Kr. til 51,000 Kr. Samtidig dermed havde vi en Udgift til Arbejdsinspektører af 6,000 Kr.; saa den samlede Udgift, som afholdes ifølge den ny Lov af 12te April 1889, vilde kunne have været henimod 60,000 Kr., hvorimod det viser sig ifølge sidste Statsregnskab, at den samlede Udgift kun har været 38,000 Kr. Men nu vil man dog formentlig indrømme, at naar man har en saadan Stigning i Antallet af Undersøgelser af Dampkedler, saa er det ikke urimeligt at gaa ind paa at give en Assistent mere. Det er blot dette, jeg vilde tillade mig at fremføre for at gøre det klart for ærede Medlemmer, at det virkelig er nødvendigt efter Udvalgets bedste Overbevisning at gaa ind paa denne Forøgelse af Assistenternes Antal.

Samtidig vil jeg dog tillade mig at berøre, at jeg er kommen til at se i Betænkningen angaaende Loven af 1889, at den Gang blev det oplyst, at der i de sidste 2 Aar var forekommet iden for København 539 Ulykkestilfælde ved Brugen af Maskiner. Det vilde være ret interessant, hvis vi en Gang kunde saa Oplysninger om, hvorledes Loven af 1889 har virket med Hensyn til, at der nu finder færre Ulykkestilfælde Sted end tidligere. Jeg ved, at en saadan Statistisk vil ikke være saa hurtig at tilvejebringe, og Udvalget har derfor heller ikke animodet om en saadan, men jeg vil dog henstille til den højtærede Justitsministers Overvejelse, om han ikke ad Aare vil søge at skaffe Oplysninger om, hvorledes Loven af 1889 har virket med Hensyn til, at der nu sker færre Ulykkestilfælde end tidligere. Jeg er, stont jeg som Landmand og Maskinejer har haft Udgifter og Gener deraf, fuldstændig overbevist om, at den største Del af de Foranstaltninger, som ere iværksatte ved denne Lov, virkelig have hjulpet til at afværge Ulykker; men det vilde være meget lærerigt haade for Tinget og Offentligheden at vide, i hvilket Omfang det er sket. I de 2 Aar 1884—85 foresaldt der 539 Ulykkestilfælde. Ved Tærskemaskiner paa Landet skete 92 Ulykkestilfælde for voksne og 33 for Børn; ved Haffelmaskiner paa Landet 100 for voksne og 49 for Børn, i Købstæderne 10 Tilfælde for voksne og 5 for Børn, og i 2 Aar havde vi 12 Dødsfald ved Ulykkestilfælde ved Maskiner. Jeg vil haabe, det vil vise sig, at dette Antal Ulykkestilfælde er taget af, og jeg vil være taknemlig for, at vi ad Aare kunne saa Oplysning om, hvorvidt der har fundet Nedgang Sted i saa Henseende. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Justitsministeren (Stellemann): Jeg skal forsøge at tilvejebringe en saadan Statistisk som den, den ærede Ordfører omtalte, og jeg vil ogsaa haabe som han, at den vil føre til det Resultat, at Ulykkestilfælde ere blevene formindskede ved den ny Foranstaltning, hvis Nytté jeg ogsaa er overbevist om, foruden at det tillige er en Økonomi.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets eneste Paragraf:

Det af Justitsministeren bestiftede Antal Assistentter, som i Henhold til Lov om For-